

Svar (18/6 03)**Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):**

Baseret på talmateriale fra år 2002 har Forsvarskommandoen oplyst, at hver tandlæge i forsvaret i gennemsnit har 6,8 patientbesøg pr. arbejdsdag på klinik. Der findes efter det oplyste fra Dansk Tandlægeforening, Tandlægernes Nye Landsforening og Sundhedsstyrelsen ikke valide tal for det gennemsnitlige antal patienter pr. tandlæge pr. dag i hverken privat praksis eller kommunal tandpleje.

Forsvarstandplejen er dimensioneret efter aftale om forsvaret i perioden 2000-2004. I forligningsperioden foretages således en løbende tilpasning af kapaciteten i forsvarstandplejen svarende til det reducerede antal værnepligtige ved udgangen af 2004. Aktuelt er tandlægenormer ved Almegårds Kaserne, Haderslev Kaserne, Farum Kaserne og Nørre-Uttrup Kaserne nedlagt og tandlægenormen ved Flyvestation Værløse reduceres i foråret 2004.

Begrebet »mobile« klinikker anvendes allerede i forsvarstandplejen, idet flere tjenestesteder betjenes ved, at en reservetandlæge tjenstgørende ved andet tjenestested benytter bestående tandklinikker (Haderslev Kaserne, Almegårds Kaserne, Søværnets Grundskole, Flådestation Korsør og Færøernes Kommando) i kortere perioder. Forsvaret har tidligere haft egentlig mobile tandklinikker til at betjene mindre tjenestesteder, men det vurderes i forbindelse med den generelle reduktion i tjenestesteder mest hensigtsmæssigt at udnytte bestående klinikfaciliteter. Endelig er en mobil tandklinik ikke optimal i henseende til arbejdsmiljø, ligesom en stilling med varierende arbejdssteder forventes at være vanskelig at besætte med kvalificeret personale.

Som led i strukturtilpasningsprojekt 2004 planlægges en såkaldt centerstruktur indført. Centerstrukturen vil indebære et tæt værnssælles samarbejde mellem de enkelte tandklinikker i en region. Herved sikres en bedre udnyttelse af tandlægeressourcerne i den samlede centerregion og ikke mindst ved de tjenestesteder, der har et stort antal værnepligtige. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt at oprette egentlige centralklinikker, idet patienterne findes ved de enkelte tjenestesteder og transport i hold til en centralklinik vil give den enkelte øget spildtid i form af ventetid og transporttid, der igen medfører en u hensigtsmæssig yderligere reduktion af den militære uddannelsesetid under værnepligten.

På baggrund af disse oplysninger finder jeg ikke aktuelt anledning til at foretage yderligere ændringer i forsvarets tandlægetjeneste i indeværende forligningsperiode.

Spm. nr. S 3659

Til justitsministeren (18/6 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren bekræfte, at et jordareal, der er udlagt til f.eks. en muslimsk gravplads, til enhver tid kan eksproprieres efter grundlovens § 73, hvis betingelserne heri i øvrigt er opfyldt, og anvendes til f.eks. anlæg af veje, rørledninger, installation af tekniske anlæg, industri, bygninger, svinefarme m.v., og dermed bekræfte, at intet jordstykke i Danmark kan båndlægges til særlige og specielle formål til »tid og evighed«?

Begrundelse

Spørgeren ønsker, at ministeren bekræfter, at grundlovens § 73 omhandlende ekspropriation til enhver tid kan gennemtvinge en ekspropriation af en ejendom eller et jordstykke, uanset om der til dette er tinglyst eller knyttet særlige og specielle servitutter eller andet, der i det daglige angiver, hvad jordstykket må anvendes til. Med gravplads tænker spørgeren på den muslimske gravplads, som byrådet i Roskilde Kommune tilsyneladende har givet grønt lys for anlæg af, og som skal anvendes af de efterhånden omkring 200.000 herboende muslimer. Der er ikke noget større problem med efter en rum tid at slette kristne kirkegårde og gravpladser, hvilket der gennem de mere end 1000 år, kristendommen har været fremherskende i Danmark, er eksempler på. Mange danske byer har op gennem dette årtusinde vokset sig større og bredt sig ud over mere og mere jord, hvorved også oprindeligt anlagte kirkegårde har måttet nedlægges, for at jorden har kunnet anvendes til almene formål. Anderledes stiller det sig efter spørgerens oplysninger med indviet jord til muslimske gravpladser. Her skulle indviet jord blive hellig jord for »tid og evighed« uden nogen form for mulighed for at sløjfe eller slette gravpladserne og anvende jorden til andre formål. En gang muslimsk kirkegård, altid muslimsk kirkegård. I andre dele af verden har netop en gang udbræte